

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2017. november 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. június 30. napján kihirdetett 17.B.179/2017/10. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy a bűncselekmény jogszabályi minősítéséből mellőzi a (3) bekezdésre történő utalást, továbbá a vádlott tartózkodási helye: Győri BV Intézet.

A kiszabott börtönbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 10.000 (tízezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék 2017. június 30. napján kihirdetett 17.B.179/2017/10. szám alatti ítéletével vádlott neve vádlottat testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1), (3) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) mondta ki bűnösnek. Ezért őt a bíróság 5 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a 2017. február 4. napjától 2017. június 30. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, valamint rendelkezett a bűnjelekről, továbbá kötelezte a vádlottat 221.037.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője élt fellebbezéssel enyhítés végett. Az ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.194/2017/2/I. számú átiratában a vádlott és védője által enyhítés végett bejelentett fellebbezést alaptalannak találta.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva járt el, a tényállást megalapozottan állapította meg és abból - indokolási kötelezettségének is eleget téve - okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Álláspontja szerint a cselekmény minősítése törvényes, de nem kell feltüntetni a (3) bekezdést, mert az életveszélyt okozó testi sértésnek is alapesete a könnyű testi sértés vétsége és a súlyos testi sértés büntette eleve annak egyik önálló minősített esete. A kiszabott büntetéssel és mellékbüntetéssel kapcsolatban akként foglalt állást, hogy azok mind nemükben, mind mértékükben a büntetés céljainak eléréséhez szükségesek a korábbi élettársa sérelmére elkövetett emberölés miatt büntetett, kriminológiai visszaeső vádlottal szemben. Az ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet helyben hagyására tett indítványt azzal, hogy mellőzze az ítéltábla a feltüntetett jogszabályhelyek közül a (3) bekezdést.

Vádlott neve vádlott írásbeli beadványában azzal a kérelemmel fordult a bírósághoz, hogy az enyhítő körülményként vegye figyelembe a teljeskörű beismerő vallomását, a megbánását, azt, hogy

a sértett és gyermeke az ő tulajdonában lévő ingatlanban élnek, teljes mértékben megbocsájtottak neki és szeretettel várják haza. E körben előadta, hogy két kiskorú gyermeke van, korábbi szabadulása óta (2009) folyamatosan dolgozik, ő a családfenntartó, távollétét a családja is megcsinálja. Hivatkozott arra is, hogy a korábbi pártfogó felügyelete problémamentesen telt el, az A. Rt-nél rendszeres jövedelemmel rendelkezik és a sértettel való együttélés során - 2010-től a bűncselekmény elkövetéséig - semmilyen konfliktus nem történt közöttük, a szabadulása után is közös jövőt terveznek. Mindezekre tekintettel kérte a büntetés enyhítését.

A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a védő az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Meglátása szerint egyszerű megítélésű ügyről van szó, a kiszabott büntetés képezheti vita tárgyát, minden más helytálló. Túlnyomó részt a vádlott és a sértett elmondásán alapuló tényállás nem vitatott, a minősítés is törvényes. Perbeszédében utalt arra, hogy a kiszabott 5 év börtönbüntetés a középértéknek felel meg, így lehetőséget látott az enyhítésre, tekintettel a következményeket vállaló vádlotti hozzáállásra, a megbocsátó sértetti magatartásra, mint nyomatékos enyhítő körülményre. Hivatkozott arra, hogy ezek az emberi magatartások mind egy irányba mutatnak, harmonikus közös életet tükröznek, nem vádlotti ráhatás áll a sértett megbocsátása mögött. Ezek a körülmények lehetővé teszik enyhébb büntetés kiszabását, a középértéktől lefelé eltérést. Utalt arra, hogy a másodfokú eljárásban a sértett mindvégig a vádlott mellett állt, érdekli a sorsa és a gyermeküknek is szüksége van a vádlottra. Ezen indokok alapján a védő elsősorban a törvényi minimumhoz közelítő szabadságvesztés kiszabásával, másodsorban a fokozat megváltoztatásával kérte a büntetés enyhítését.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban leírtakat fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett eljárási szabálysértést, az ítéleti tényállás - egy elírással, valamint azzal, hogy a büntetés kitöltésének napja egyértelműen meghatározandó - megalapozott. A bűnösség és a bizonyítékok értékelése körében előadta, hogy a beismerésen túl melyek azok a bizonyítékok, amik a vádlott bűnösségét támasztják alá, utalt arra, hogy a törvényszék e körben indokolási kötelezettségének eleget tett. A minősítéssel és a jogi indokolással kapcsolatban előadta, hogy a cselekmény minősítése a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő, de rámutatott arra, hogy a testi sértésnek az (1) bekezdés az alapesete, és a (3) bekezdés ugyanúgy minősített esete, mint a (8) bekezdés I. fordulata. A bünteteskiszabás körében amellest foglalt állást, hogy a kiszabott büntetés a speciális kriminológiai visszaeső vádlott tetteivel (közel) arányos. Álláspontja szerint a bünteteskiszabási körülmények között nagy nyomatékkal bír, hogy a vádlott már volt emberölés miatt büntetve, mely ügyében az akkori élettársa volt a sértett, szintén rúgás okozta a (halálos) eredményt, akkor a bántalmazás után a vádlott még inni ment, jelen esetben pedig lefeküdt aludni. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetéssel kapcsolatban előadta, hogy a korábbi elítélésével szinte teljesen azonos, a büntetés kitöltésétől számított öt éven belüli elkövetésre a középértéket meghaladó mértékű börtönbüntetés is indokolt lett volna. Az ügyész az ítélet egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta. Rámutatott azonban arra, hogy az ítélet rendelkező részének személyi adatai között feltüntetendő a vádlott jelenlegi tartózkodási helye a Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

A sértett a nyilvános ülésen úgy nyilatkozott, hogy nem kéri a vádlott megbüntetését, mert szereti.

Vádlott neve vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint a Tatabányai Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta, melynek eredményeként a vádlott és védője által benyújtott fellebbezést **nem találta alaposnak**.

Az ítéletábra megállapította, hogy az ügyben eljáró Tatabányai Törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, így az érdemi felülvizsgálat lefolytatásának akadálya nem volt.

Az elsőfokú bíróság a vádlott büntetőjogi felelősségének megítélésénél jelentőséggel bíró bizonyítékokat feltárta, tartalmukat helyesen értékelte. A tényállást elsődlegesen vádlott neve vádlott beismerő vallomásra, az azt alátámasztó sértett vallomásra, - a sértett és kislánya elmondásából szerzett információkon, valamint saját tapasztalaton alapuló - **A.A.**-né és **A.A.** vallomásra alapította. A tényállás megállapítása során figyelemmel volt a kérésző mentőápolók, **B.B.** és **C.C.** vallomásra, valamint a szomszédok, **D.D.** és **E.E.** vallomásra, továbbá a vádlott és a sértett viszonyáról nyilatkozó **F.F.**, valamint az eset előzményeiről, a vádlott ittasságáról beszámoló **G.G.** tanúk vallomásra, az igazságügyi pszichiáter szakértői és orvosszakértői véleményre, az igazságügyi pszichológus szakértői véleményre és egyéb okirati bizonyítékokra.

A törvényszék a sérülésekkel kapcsolatban a bizonyítás anyagává tette az ügyben készült igazságügyi orvosszakértői véleményt, a sértettet a kórházban ellátó **H.H.** nyomozás során tett vallomását, valamint ismertette a rendelkezésre álló kórházi iratokat.

Az orvosszakértői vélemény és az egyéb bizonyítékok alapján minden kétséget kizáróan megállapítható volt az, hogy a sértett a vádlotti magatartás, hasba rúgás következtében 8 napon túl gyógyuló, életveszélyes, a máj repedéses sérülését szenvedte el (melyet hasüregbe vérzés követett), amely szakszerű orvosi segítség, műtéti beavatkozás nélkül a sértett halálához vezetett volna.

A megállapított tényállás a másodfokú eljárásban sem volt vitatott. A tényállás személyi része a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően annyiban szorul pontosításra, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 9.B.381/2004/9. számú ítélete helyesen 2006. január 5. napján emelkedett jogerőre.

A fenti kisebb kiegészítéssel, pontosítással az ítéleti tényállás teljes és megalapozott, így az ítéletábra a felülbírálat során hozott határozatát a Be. 352.§ (2) bekezdés szerint erre alapította.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A jogi indokolás azonban kiegészítendő azzal, hogy a vádlott a magatartását testi sértésre irányuló egyenes szándékkal fejtette ki, előre látta a lehetséges (életveszélyes) következményeket, melyekkel szemben közömbös maradt. A vádlott cselekményének minősítése azzal törvényes - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját -, hogy a testi sértésnek (és így az életveszélyt okozó testi sértésnek is) egyetlen alapesete van, a Btk. 164.§ (1) bekezdése. A Btk. 164.§ (3) bekezdésében foglalt súlyos testi sértés büntette annak egyik minősített esete, így jelen ügyben a jogszabályi hivatkozásból a (3) bekezdés mellőzendő.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Az elsőfokú bíróság a büntetés középértékben történő meghatározásakor figyelemmel volt a büntetés céljára, valamint arra, hogy a kiszabott büntetés igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez. Az ítéletábra e körben rögzíti, hogy a vádlott korábbi élettársa sérelmére már hasonló, személy elleni erőszakos bűncselekményt követett el, mely halállal végződött. Az ítéletábra ezen előéleti adatra, továbbá a jelen ügy tárgyát képező cselekmény elkövetési módjára, a cselekményt követő vádlotti magatartásra figyelemmel - a védelem által hivatkozottak és a sértett megbocsátása ellenére - sem látott lehetőséget a büntetés enyhítésére.

Az ítéletábra a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakkal egyetértve, az ítélet rendelkező részét kiegészítette vádlott neve terhelt jelenlegi tartózkodási helyével.

Az ítélőtábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az ítélőtábla a kirendelt védő munkadíjával kapcsolatban vádlott neve vádlottat 10.000 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélőtábla a Tatabányai Törvényszék 2017. június 30. napján kihirdetett 17.B.179/2017/10. számú ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint, helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Győr, 2017. november 23.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

. Németh Balázs sk.
előadó bíró

. Csák Csilla sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2017. június 30. napján kelt 17.B.179/2017/10. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2017. november 23.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke